

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת
השם

קנו א מיי' פ"ח מה"ל
סנהדרין סלכס ב :
קנו ב מיי' פ"ח מה"ל
פ"ז סלכס יא סנה
לאוין לה :
קנה ג מיי' פ"ח מה"ל
שופ"ו סלכס י'
סנה עין ע"ז ע"ז י"ד
ס"י קמו סעיף ג וטו"ע
א"ח ס"י קמו סעיף א
ועין סג"ס :
קנט ד ה מיי' פ"ח
מה"ל ע"ז ס"ג יא
סנה לאוין לה טו"ע
י"ד ס"י קמו סעיף ד :
קס ו מיי' פ"ח מה"ל
מחוקרי סג"ס
סלכס י' :
קסא ו טו"ע י"ד ס"י
קמו סעיף ט :

שלא ידור בשמו ולא יקיים בשמו - אע"ג דהני ב' מלא ישמע
נפקי ובסמוך גמי לחריני דלא ישמע אזרה למדיח אין זה
לאו שבכללות דחדל מילתא היא שמשמע שם עבודת כוכבים והא דלא
נפקי טולכו מלא תזכירו משום דלי לא כתיב אלא חד קרא הוא
מוקמינן ליה לטורד ומקיים א"כ משום
טבולת כוכבים הכתובה בתורה א"כ משום
להזכיר שמה אינטריך ופ"ה לנדר
ולקיים אכור מיהו קשה דלא ישמע
הוי לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד ו"ל
דמשום הכי קאמר ד"ל לאוקמי
לא ישמע אזרה למדיח ומעיקרא
לא פלגניהו ב"ב קראי אלא
לחמוניהו בעלמא דעיקר מילתא
דטולכו מלא תזכירו נפקא :
אסור לאדם שיטעה שותפות -
אמר ר' שמואל כ"ט
שבויה עגמה דאין לקבל הימנו ור"ל
אומר מותר לקבל הימנו השבויה קודם
שיפסיד כדאמר בפ"ק דמכ"ט/ג (י"ג)
דמלוה ט"ז כפרטין ממנו מפני שהיא
כמיל מ"ד ולא חיישין דילמא חזיל
ומודה וטע"ג דהתם ספק והכא
ודאי מ"מ בזמן הזה טולן לשבטים
בדקדקין שלהן ואין תופסין בהם
אלהות וטע"ג שמה שמזכירין עמהם
ט"ז וכוונתם לדבר אחר מ"מ אין זה
שם עבודת כוכבים גם דעתם לעושה
שמים וטע"ג שמתפין שם שמים
ודבר אחר לא חשקין דלאסור לגרום
לאחרים לשתק ולפני עור ליכא דבני
גח לא הוהו ע"ל כד* :
מקולין

לומר שאין לוקין עליו - דמשמע שזה עונשו של לאו שאם הוסיפו
ישראל ויפטר : לא מן הפסס הוא זה - כלומר טעם זה אינו מן העיקר :
שמו"ל - המתן : לא יגרום לאחרים - לעובדי כוכבים : וכל ישראל
ישמעו ויראו - ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך : כס
תורה אור
לומר שאין לוקין עליו דברי רבי יהודה רבי
יעקב אומר לא מן השם הוא זה אלא משום
דהוה ליה לאו שאין בו מעשה יוכל לאו
שאין בו מעשה אין לוקין עליו מכלל דברי
יהודה סבר לוקין עליו : הגורד בשמו
והמקיים בשמו הרי זה בל"ת : הגורד בשמו
והמקיים בשמו כגלן דתניא *וישם אלהים
אחרים לא תזכירו ישלא יאמר אדם לחבירו
שמור לי בצד עבודת כוכבים פלונית *לא
ישמע על פיך שלא ידור בשמו ולא יקיים
בשמו ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו
ויקיימו בשמו דבר אחר לא ישמע על פיך
אזרה למסית ולמדיח מסית בהדיא כתיב
ביה *וכל ישראל ישמעו *ויראו וגו' אלא
אזרה למדיח ולא יגרום לאחרים שידרו
בשמו ושיקיימו בשמו מסייעא ליה לאבוה
דשמואל דאמר אבוה דשמואל יאסור לאדם
*שיעשה שותפות עם העובד כוכבים שמא
יתחייב לו שבועה ונשבוע בעבודת כוכבים
שלו והתורה אמרה לא ישמע על פיך כי
אתא עולא בת בקלנבו אמר ליה רבא והיכא
בת מר אמר ליה בקלנבו אמר ליה *והכתיב
ישם אלהים אחרים לא תזכירו אמר ליה
הכי אמר ר' יוחנן הכל עבודת כוכבים

בגלגול ועמך : לפגולות בים און -
על עגלים שבבית אל : יגורו שאן
שומרון - ידאגו שוכני שומרון : כי
אכל עליו עמו - שיטלס כנחריב וילך
לו : וכמרי - שהיו נושאין אותו :
עליו גילו - ששמחים על כבוד משא
שגלה מהם : אלא כבידו - משא
עגבותו ורעיו שבהן וטע"ג דלאו
בעלי חיים נינהו ואין להם ריעי
משתעי בהו קרא ל' גנאי : מרעפים
את הפגלים - בעלי חיים שהיו עובדין
אותן והיו מרעבין אותן וטועין דמות
עגבים של בעלי מונן כלומר דמות
דיוקנס ומעמידין אותן בגל אזכיהן
עגלים ומחמת שהיו רואין את
השמות תמיד היו מכירין אותן ורצין
לאחריהם ומשמחין בהן כלומר
סס האכילנו ואומריין להם הכומרים
עבודת כוכבים חפץ כך וכו' : זכתי
אדם - משמע אותן שזכו האדם :
עגלים ישקון - לאחר מכהן לנגלים
ישקון : ישקון לזכות אדם מצטי
גים - להם הם הכומרים אומרים
עגלים הללו ישקון אהכם לזכות
עלמכס להם : ואנשי בגל עשו
את פסוקי כנות - פסוק א' בס'
מלכס בלאתן אומות שהשיב כנחריב
בשומרון ובעריה ועשו להם עבודה
כוכבים : תרגומם - לדמות תרגולת
היו עובדין ובלאונס קורין לתרגולת
ככות צנות : ברחא קרחא - עו
ברחא קרוי כל לאו והטעו קרי ליה
קרחא ע"ש שאין לו למד כל כך :
נכחן - כלב טבח : דאדר ליה
מלכס - מהדר את ארזיו ומכבדו
על שמלך עליו משאו שהיה לר"ד לטעון
על אורו אדר מלך מהדר את מלכו
כלומר את ארזיו : לעשות לו כן -
לשופר צאח כמו הספרים : פלגמדיא -
חיה קטנה שיואלה מתגורר שהאש
בוערת בו שבע שנים והסך מדמה
אין האור שולט בו ובחאו מלניו
כחוב (מ"ב ע"ז) גם את כנו העביר
צאח ולא מלניו לו בן אלא חזקיהו :
אלא להפיר להם פרוס פרהסיא -
שהיה יקר תקפן על פרוס אחר
כפרוק כל עול תורה מעליה ואל
*ויחיתו על העריות אבל על עבודת
כוכבים לא תקפן יקר : כפזור
כניסה מוכחות - משמע שהיו
להם געגועין עליהם כדאם שיש
לו געגועין על צט וזכורו נאחם
והכי משמע כזכור כניסה דומה להם
עליהן : הפומי רעב - כמו נפוח :
הם

בגלגול ועמך : לפגולות בים און -
על עגלים שבבית אל : יגורו שאן
שומרון - ידאגו שוכני שומרון : כי
אכל עליו עמו - שיטלס כנחריב וילך
לו : וכמרי - שהיו נושאין אותו :
עליו גילו - ששמחים על כבוד משא
שגלה מהם : אלא כבידו - משא
עגבותו ורעיו שבהן וטע"ג דלאו
בעלי חיים נינהו ואין להם ריעי
משתעי בהו קרא ל' גנאי : מרעפים
את הפגלים - בעלי חיים שהיו עובדין
אותן והיו מרעבין אותן וטועין דמות
עגבים של בעלי מונן כלומר דמות
דיוקנס ומעמידין אותן בגל אזכיהן
עגלים ומחמת שהיו רואין את
השמות תמיד היו מכירין אותן ורצין
לאחריהם ומשמחין בהן כלומר
סס האכילנו ואומריין להם הכומרים
עבודת כוכבים חפץ כך וכו' : זכתי
אדם - משמע אותן שזכו האדם :
עגלים ישקון - לאחר מכהן לנגלים
ישקון : ישקון לזכות אדם מצטי
גים - להם הם הכומרים אומרים
עגלים הללו ישקון אהכם לזכות
עלמכס להם : ואנשי בגל עשו
את פסוקי כנות - פסוק א' בס'
מלכס בלאתן אומות שהשיב כנחריב
בשומרון ובעריה ועשו להם עבודה
כוכבים : תרגומם - לדמות תרגולת
היו עובדין ובלאונס קורין לתרגולת
ככות צנות : ברחא קרחא - עו
ברחא קרוי כל לאו והטעו קרי ליה
קרחא ע"ש שאין לו למד כל כך :
נכחן - כלב טבח : דאדר ליה
מלכס - מהדר את ארזיו ומכבדו
על שמלך עליו משאו שהיה לר"ד לטעון
על אורו אדר מלך מהדר את מלכו
כלומר את ארזיו : לעשות לו כן -
לשופר צאח כמו הספרים : פלגמדיא -
חיה קטנה שיואלה מתגורר שהאש
בוערת בו שבע שנים והסך מדמה
אין האור שולט בו ובחאו מלניו
כחוב (מ"ב ע"ז) גם את כנו העביר
צאח ולא מלניו לו בן אלא חזקיהו :
אלא להפיר להם פרוס פרהסיא -
שהיה יקר תקפן על פרוס אחר
כפרוק כל עול תורה מעליה ואל
*ויחיתו על העריות אבל על עבודת
כוכבים לא תקפן יקר : כפזור
כניסה מוכחות - משמע שהיו
להם געגועין עליהם כדאם שיש
לו געגועין על צט וזכורו נאחם
והכי משמע כזכור כניסה דומה להם
עליהן : הפומי רעב - כמו נפוח :
הם

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבא רב משרשיא *ראה אחת מרובה
בל קרם נבו ואי לא כתיבא לא כתיב רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדיון לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דכתיב *העורכים לגרם זה
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרם נבו קרמו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוהי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהו ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זובחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סבותיהו
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי פגריכם על פגרי יוקנא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבא רב משרשיא *ראה אחת מרובה
בל קרם נבו ואי לא כתיבא לא כתיב רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדיון לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דכתיב *העורכים לגרם זה
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרם נבו קרמו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוהי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהו ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זובחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סבותיהו
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי פגריכם על פגרי יוקנא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם
זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבא רב משרשיא *ראה אחת מרובה
בל קרם נבו ואי לא כתיבא לא כתיב רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדיון לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דכתיב *העורכים לגרם זה
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרם נבו קרמו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוהי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהו ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זובחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סבותיהו
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי פגריכם על פגרי יוקנא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבא רב משרשיא *ראה אחת מרובה
בל קרם נבו ואי לא כתיבא לא כתיב רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדיון לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דכתיב *העורכים לגרם זה
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרם נבו קרמו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוהי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהו ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זובחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סבותיהו
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי פגריכם על פגרי יוקנא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

הכתובה מותר להזכיר שמה והיא כתיבא רב משרשיא *ראה אחת מרובה
בל קרם נבו ואי לא כתיבא לא כתיב רב משרשיא *ראה אחת מרובה
כשלוש שהיא כמגדיון לשיילה שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
זב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דכתיב *העורכים לגרם זה
שלחן *אמר רב נחמן 'כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
כוכבים דשריא דכתיב ברע בל קרם נבו קרמו כרעו יחדו לא יכלו
מלש משא *וכתיב *דברו לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
אלא כבודו אמר רבי יצחק מאי דכתיב *ועתה יוסיפו להמא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עציבים וגו' מאי כתבונם עציבים *מלמד
שכל אחד ואחד עשה דמות יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי *זוהי אדם עגלים ישקון
א"ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
בבעלי ממון ומרעיבים את העגלים ועושין דמות עציבים ומעמידין בצד
אבוסייהו ומציאין אותן לחיץ כיון שראו אותן רצין ארדיהן וממשמשין
בהן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
זובחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזבוה אדם מיבעי ליה אלא אמר
רבא כל הזוהב את בנו לעבודת כוכבים אמר לו הורן גדול הקריב
לו יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב *ואנשי בבל עשו את סבותיהו
בנות ומאי ניהו תרגולת *ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
תרגול *ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא *והעוים
עשו (את) *נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור *והספרים שורפים
את בנייהם (ואת בנותיהם) באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
ניהו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעניה וענמלך דעני ליה
למריה בקרבא אף חוקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
שסבתו אמו סלמגדרא אמר רב יהודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
בפרהסיא מתיב רב משרשיא *כזכור בנייהם מובחתם וגו' וא"ר אלעזר כאדם ימימי
שיש לו געגועין על בנו בתר דאביקו ביה ח"ש *נתתי פגריכם על פגרי יוקנא
גלוליהם *אמר אליהו הצדיק היה מחורר על תפוחי רעב שבירושלים
פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אתה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אמר לו לאו חוץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
אמר לו הן אמר לו אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם
זכירת מוכחותם ואשריהם : כתר דאכיקו ביה - אחר שנתקשרו בה מעלמן תקפה חיבתן
הם

קנו א מיי' פ"ח מה"ל
סנהדרין סלכס ב :
קנו ב מיי' פ"ח מה"ל
פ"ז סלכס יא סנה
לאוין לה :
קנה ג מיי' פ"ח מה"ל
שופ"ו סלכס י'
סנה עין ע"ז ע"ז י"ד
ס"י קמו סעיף ג וטו"ע
א"ח ס"י קמו סעיף א
ועין סג"ס :
קנט ד ה מיי' פ"ח
מה"ל ע"ז ס"ג יא
סנה לאוין לה טו"ע
י"ד ס"י קמו סעיף ד :
קס ו מיי' פ"ח מה"ל
מחוקרי סג"ס
סלכס י' :
קסא ו טו"ע י"ד ס"י
קמו סעיף ט :

במנינה סה : ליתא
וכתיב דברו אלא הכי
ליתא רבי יבא אמר
מהבא לעגלות בית און
וכו' וכן ליתא כילוקט
וכי"ל שאלות על כנו
וכפ"ל

קרא כתיב נבחו וכן
הכיה כהאון יעב"ז ז"ל

ז"ל אה"ר

ארבע מיתות

פרק שביעי סנהדרין

סד

עין משפט
גר מצוה

[עין למטה לעיל ט:]

[פסוק יג]

[ועיי' חוס' ב"מ כ"ג כ"ד;
ד"ה חכמי וחוס' ע"ז
ד"ה אב"ד]

קסב א ב מ"ו ש"ג
מח"ל עכו"ם הלכה
ה :

קסג ג מ"ו ש"ג
הלכה ד :

קסד ד מ"ו ש"ג
הלכה ה :

הס. שהוק כמו (במדבר יג) ויהם כלב השחיקס: וילטקו בני ישראל
בקול גדול. בצלמי כנסת הגדולה כתיב: **צ"ח צ"ח.** בלשון ארמי
היי לשון גיחה ולטקא כמו אלה בלשון הקודש: **היינו הא"י דפרטים**
לצמיחה. למקדשו: **(ובטו רחמי).** היו מבקשים רחמים שימסר
תורה אור

רש"ל מ"ו ו' ו'
וה"ו וד"ה

*מרקולים חור"ת קילום שמה לשון שכן אלא שחכמים כינו
אותה לגנאי וקראוהו קולים לשון לעג וקלם (ההלים
מד*) ומר לשון חילוף כמו במר דשמוטה (חולין דף ק"ז) במר דפרולא
(ב"ק דף ק"ג) במר דכנחא (בבב"ב דף ל"ג) כלומר חילוף קילום
שהחליפו שמה*: **אע"ג** דקמיכוין
לצבויה. וילעובדה צבויו *דל"י לא
קנכוין אלא לצות הא חפילו עובד
מאכבה ומיראה פטור לרבא ואפילו
לאצ"י דמחייב חסם ככא מודה דפטור:
קתני ע"ז וקתני מולך. אף על
גב דקתני ע"ז וקתני פטור
ומרקולים לא דמי דחסם לפרושי
דינא קאתי אלל הכא דייק מירשא
דקתני אלו הן הנסקלין עובד ע"ז
והטמן מזרעו למולך ולא קתני
פטור ומרקולים:
העביר

הם שלא להזכיר (ה) בשם ה' שלא לימרו אביו
ואמו מיד הוציא יראתו מחיקו ומחבקה
ומנשקה עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו
לארץ ונפל הוא עליה לקיים מה שנאמר
ונתתי פגריכם על פגרי גלוליכם בחר
ויקרא דאביקו ביה ת"ש *ויזעקו בקול גדול אל ה'
אלהיהם מאי אמור אמר רב יהודה ואיתימא
ר' יונתן *בייא בייא היינו דאחרביה לביהא
וקליא להיבלא וקמלינהו לצדיקי ואגלינהו
לישראל מארעיהו ועדיין הוא מרקד בינן
כלום יהבתייה לן אלא לקבולי ביה אגרא לא

יומא סמ"ל ע"ג
כל הענין]

איהו בעינן ולא אגריה בעינן בחר דאביקו ביה יתבו תלחא יומא בתעניתא
בעו רחמי נפל להו פיתקא מרקייעא דהוה כתיב בה אמת אמר רבי חנינא
שבע מינה *חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת נפק בגוריא דנורא מבית
קדשי הקדשים אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דע"ז בהדי דקתפסי
ליה אישתמיש בינתא מיניה ואול קליה בארבע מאה פרסי אמרו היכי
ניעבד דילמא משמיא מרחמי עליה א"ל נביא שדויה ברודא דאברא וכסויה
באברא דשייף קליה דכתיב *ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך
האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה *אמרי הואיל *ועת רצון הוא ניבעי
רחמי איצרא דעבירה בעו רחמי אימסר בידיהו חבשוהו תלחא יומי איבעו
ביעתא בת יומא *לחולה ולא אשכחו אמרו היכי נעביד ניבעי פלגא פלגא
מרקייעא לא יחבי כחלינהו לעיניה אהני ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה אמר
רב יהודה אמר רב מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר אמרה אם
תעמוד הריא אשה מחוליה תלך ותעבוד לכל ע"ז שבעולם עמדה
(*ועבדה) לכל ע"ז שבעולם כיון שהגיע לפעור שאלה לכומרים במה
עוברין לזו אמרו לה אוכלין תרדין ושותין שכר ומתריזין בפניה אמרה
מוטב שתחזור ההוא אשה לחוליה ולא תעבוד ע"ז בכך אתם בית
ישראל אינן כן *הנצמדים לבעל פעור כצמיד פתיל *ואתם הדבקים בה'
אלהיכם כשתי תמרות הדבקות זו בזו במתניתא תנא הנצמדים לבעל פעור
כצמיד ע"ז אשה ואתם הדבקים בה' אלהיכם דבוקים ממשת"ר מעשה בסבטא
בן אלם שהשכיר חמורו לנכרית אחת כיון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד
שאיכנס ואצא לאחר שיצאה אמר לה אף את המתיני עד שאכנס ואצא אמרה
לו ולא יהודי אתה אמר להומאי איכפת ליך נכנס פער בפניו וקינח בחושמו
והיו משרתי ע"ז מקלסין לו ואומרים מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך
*הפוער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אע"ג דמיכוין לביווי הוורק אבן
למרקולים זו היא עבודתו אע"ג דמיכוין למירגמיה רב מנשה הוה קאזיל לבי
תורתא אמרו לו ע"ז היא דקאי הכא שקל פיסא שרא ביה אמרו לו מרקולים
היא אמר להו הוורק אבן למרקולים תנן אתא שאל בי מדרשא א"ל הוורק
אבן במרקולים תנן יאף על גב דמיכוין למירגמיה אמר להו איזיל אישקלה
אל אחד הנבטלה ואחד הנותנה חייב כל הירא וחדא רווחא לחבירתה
שביק: **בתנ"י** 'הנותן מזרעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר
באיש מסר למולך ולא העביר באיש העביר באיש ולא מסר למולך אינו חייב
עד שימסור למולך ויעביר באיש: **גמ'** קתני ע"ז וקתני מולך אמר רבי
אבין תנן כמאן דאמר מולך לאו ע"ז היא דתניא *אחד למולך ואחד
לשאר ע"ז חייב רבי אלעזר ברבי שמעון אומר למולך חייב *שלא
למולך פטור אמר אב"י רבי אלעזר בר' שמעון ור' חנינא בן אנמינגוס
אמרו דבר אחד רבי אלעזר בר' שמעון הא דאמרן רבי חנינא בן אנמינגוס
דתניא רבי חנינא בן אנמינגוס אומר מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל
שהמליכודו עליהם אפי' צורו ואפי' קיסם רבא אמר מולך עראי איכא בינייהו
אמר

שניה י"ה.
ומחוך כך פסק תמוס הזכרים
מלהוליד והנקבות מליילד: איבעו
ביפסא בה יומא (ולא אשתמח).
נתבקשה צילה שגולה בו ציוס: **ולא**
אשתמח. שאפילו אופן שהיו גמורות
קודם לכן פסקו מוללח: **לבעו**
פלגא. שלא יהא שולט במקום עבירה
כדי שלא יהא טובע עריות: **כחליניהו**
לפיניה. כמו עיניו בכחול: **אחני**
ציוס. הק תקנחא פורתא דלא איגרי
בקריבחה בלמו ובחמורו אלל מתגרה
הוא בלשח חיש ובגדה: **סרדין.**
בלד"ש בלע"ז ומשלשין את המעטים
וכן שחר חש: **חסם ציוס ישראל**
אינן כן. רב יהודה קאמר לה
למדרישה לקרא: **הנלמדים לבעל**
פטור. כלומר אלל אבותם לא
השיבו זאת על לבם ש"ז מגונה
היא מכל ע"ז שבעולם ונלמדו
ולדבוקו בה כלמיד פתיל המוקף ע"פ
כלי שממרחין אותו בשעור יפה ואל
המוקס לא היו נלמדים אלל דבוקים
כתמרות המדובקות שדבוקות וליין
דבוקות: **במסכתא חנא.** שכן הוא
אללם לדבוק משמע מחובר טפי
מלמד למדיין אינן מחוברין וממשין
וזיין חילך וחילך דבוק משמע יפה
יפה: **סכטאי.** שם יהודי הוא: **בן**
אלם. בסמך ושם מקום הוא: **וקינה**
כחוטמו. של פעור: **מקלסין.**
משכחין: **ואע"ג דמיכוין לביווי.** חייב
קרבן על שגגתו ואם הסרו בו
חייב מיתה: **לבי תורפא.** מקום:
פיסא. בלשט"א בלע"ז: **מרקולים**
הוא. זה וזה עבודתו: **למרקולים**
תנן. לפנו לבדו ואני וקתני להטות
בגופו: **במרקולים.** עלמו להטותו:
אישקליה. אע"ג שכבר עבד ואין
השבון לדבר קא בעי למשקליה כדי
שלא תתגאה בעבודה שלו: **רווחא**
לחבירתה שביק. מפנה לה מקום
לזורקים: **בתנ"י שימסור למולך.**
דמיריהו בעינן: **גמ' קתני.** מתניתין (דף י"ג)
לאו בכלל ע"ז ונפקא מינה דחסם דאמר רבי חנינא
דמויק דוקא כחוב שטמו מולך: **אחד למולך ואחד לשאר**
לאזהורי עלה כדכרעה דמליכה יעבדו (דברים יב) נפקא אלא לומר לך שחם עשה שלא כדרכה חייב: **שלא למולך פטור.** דלמולך
דווקא כתיבי שדרכה בכך ולא משום ע"ז אזהר עליו דהא מליכה יעבדו נפקא אלא חוק הוא להס והתורה הקפיד על חוק
זה בסקילה לפיכך הולך לכתוב: **כל שהמליכו עליהם.** שקרה שמו מולך: **רבא אמר.** לא אמרו דבר אחד דלמולך עראי איכא בינייהו
בגון צורו וקיסם שאינו ראוי לכך וזה לפי שעה המליכוהו עליו להעביר לו בנז זה לרא' בר' שמעון לא מחייב אלא במולך קבוע וצא:

רש"ל מ"ו ו' ו'

רש"ל מ"ו ו' ו'

יומא ט"ז

רש"ל בכל ארץ
ישראל

רש"ל והלכה

הגהות
הביה

(ה) גמ' הס
שלא להזכיר:
צ"ב עמוס ו :

[חוספת פ"י]

גליון
דש"ס

החוס' ד"ה אף
ע"ג. ולעובדה
צבויו. ע"י
לניול סא ע"ב
זו"ה רבא:

[ברכות ת. ע"ג]

דברים ט

מוסרו ביד משרתי ע"ז: **ויפכיר כלאש.** בגמרא מפרש הכי הוו עבדי וילפי מקראי
דמיריהו בעינן: **גמ' קתני.** מתניתין (דף י"ג) צבויו סקילה ע"ז בצלמי כנסת הגדולה כתיב: **אע"ג דקמיכוין**
לאו בכלל ע"ז ונפקא מינה דחסם דאמר רבי חנינא דמויק דוקא כחוב שטמו מולך: **אחד למולך ואחד לשאר**
לאזהורי עלה כדכרעה דמליכה יעבדו (דברים יב) נפקא אלא לומר לך שחם עשה שלא כדרכה חייב: **שלא למולך פטור.** דלמולך
דווקא כתיבי שדרכה בכך ולא משום ע"ז אזהר עליו דהא מליכה יעבדו נפקא אלא חוק הוא להס והתורה הקפיד על חוק
זה בסקילה לפיכך הולך לכתוב: **כל שהמליכו עליהם.** שקרה שמו מולך: **רבא אמר.** לא אמרו דבר אחד דלמולך עראי איכא בינייהו
בגון צורו וקיסם שאינו ראוי לכך וזה לפי שעה המליכוהו עליו להעביר לו בנז זה לרא' בר' שמעון לא מחייב אלא במולך קבוע וצא:

רבי

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

קסה א מיי"ט פ"ו מהל'
עומים הלכה ד :

קסו ב ג ד מיי"ט פ"ו
הלכה ה :

קסז ה מיי"ט פ"ו מהל'
הלכה ז :

קסח ו מיי"ט פ"ו מהל'
הלכה ח :

קסח ז מיי"ט פ"ו מהל'
הלכה ט :

קע ה מיי"ט פ"ו מהל'
הלכה י :

קעו ו מיי"ט פ"ו מהל'
הלכה יא :

העביר כל זרעו פטור . וא"ת מקמא מיחייב ליה וי"ל כגון שאין
לו אלא בן אחד או שהעבירם בבית אחת :

שלוש כריתות בע"ז . פ"ה שתיים גבי מולך בקדושים והשלישי
בשלהן לך כי דבר ה' בזה וקשה (לר"י) להיות ליה צריס

מי שהיה עומא (פסחים ד' נ"ג) . מנגד

היינו מוצרך השם ובסוף פרק קמח
לשבוטות (דף י"ג) . מוקי כי דבר ה'

בזה לפורק עול ומגלה פנים בתורה
כרת בע"ז . שלא כדרכה מנלן ויש

לומר דכרת ג' בפרשת אחרי מות
דכתיב מולך גבי עריות ואכולהו

כתיבי כל אשר יעשה מכל החובטות
וגו' ואף על גב דהוי ליה עמי לאומי

לגופיה למעביר בנו שלא כדרכה
ניחא ליה לאוקמיה בע"ז . בלח אינו

ענין כיון דהשתא סבירא ליה מולך
לאו היינו ע"ז וחוק בעלמא הוא

דלא מסתבר לחיובי עליה אלא
כדרכה : **למעביר** בנו ובסוף

שלא כדרכה . תימיה כיון דמולך
ע"ז הוא ת"ל מההוא כרת דמוקמינן

לע"ז . שלא כדרכה ויש לומר דלא
הוא מוקמינן ליה לע"ז כיון דגבי

מולך כתיב אזי לאו דלשכחן קרא
אחרינא למולך :

ובי שלשה עולמות יש . לאו לר'
עקיבא פריך דלדיוהו מוקי לה

במצרך את השם אלא חליבא דנפשיה
קאמר כדפ"ה ואם תאמר לרבי

עקיבא נמי תקשה וכי שלשה עולמות
יש לעולם הזה נפקא לן מקראי

דמולך כע"ז מיהו ר' עקיבא איכא
למימר דלא דריש כי דבר ה' בזה

לע"ז אלא כדדרשין פ"ק לשבוטות
(ס"ג) אבל מרבי ישמעאל קרא

דדריש בחלק *המבזה דיבור ראשון
שנאמר בסו"ט דהיינו ע"ז לחכתי

תקשה ליה וכי שלשה עולמות יש
לע"ז נפקא ליה מקראי דמולך

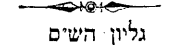
וי"ל דרבי ישמעאל הוא דריש קראי
דמולך דרתי לע"ז . שלא כדרכה

משום עולם הזה ולעולם הבא אזי
נמי חד לע"ז . שלא כדרכה ודתי

למולך לעולם הזה ולעולם הבא :

והשאל

[דף ט"ז]

גיליון הש"ס
גמ' אין לו אלא זרע פשי

וכן בקדושין דף ד ע"א
וע"י בחומש קידושין דף

פ"ו ע"ב ד"ה ולתני :

לקמן ז' : [שבוטות י"ג]

ר' ינאי . לפירושי עד שימסור דמתי' אחא למימר דהך מסירה
למשרתי ע"ז קאמר : לא תקן להעביר . לא תקן לאחריס
להעביר והתנא דמיתתא שמשון שלה קא מעבירין לה : ה"ג תניא
נמי הכי יכול העביר ולא מסר כו' וי"ג צברייתא ברישא ומזרעך
תורה אור לא תקן דתו לא יכול למתני יכול

העביר ולא מסר להעביר
י"ב העביר ולא מסר יתא חייב ותיפוק

ליה מלא ימלא כך מעביר בנו ובתו
באם ללא כתיבה מסירה ת"ל לא

תקן להעביר פירש לך הכתוב על
העברה שאינה אלא דרך נתינה :

לא תקן להעביר . משמע ליה לתנא
נתינה הבאה לכלל העברה ולא משמע

לדבריה ליה נתינה על מנת להעביר לחיוביה
על נתינה לחודה : מסר והעביר .

לע"ז אחרת שלא למולך יכול יהא
חייב : העבירו . לבנו סומא אז

ישן מי הוא דרך העברה צדק
בזה"ל דלדני יכול לעבור בעלמא אם

היה רואה : פטור מיהא . מחמתין :

מיהך שאלות דבן בנו ובן
בתו כבנו : כי מורעו נתן למולך מה

ת"ל . פשיטא דהאי כרת על כן נכתב
דהא במעביר למולך כתיב (ויקרא כ')

ואני אתן את פני וגו' ולעיל מיניה
כתיב ואשר יתן מורעו למולך מזה

יוצא : ת"ל בפתו מורעו . קרא
אחרינא הוא ולא זה שהתחיל התנא

לדרוש ופרכין תנא פתח לדרוש כי
מורעו נתן למולך ובסוף דבריו סייס

ת"ל בתתו מורעו ומשני דרשה אחריתי
דרש מבתתו מורעו דרשה קמיינתא

דבן בנו ובן בתו מוכי מורעו נפקא
ליה והדר תנא זרעו פסול מנין שהיה

לו ממור והעבירו ת"ל בתתו מורעו
ואם העלם יעלמו וגו' ולא היה

לריך למכתב בתתו מורעו דהא
במעביר מורעו משמעו אלא להך

דרשה : דרך העברה . שלא שינה
מן החוק אלא כדרך מנהג העברת

המולך : שרגא דלכני . שורת לבני

בבזה לבנה על גבי לבנה והאם מכלן
ומכלן ומעבירין עליו ואינו שורפו

מודקתני לקמן המעביר עלמא פטור
ויאלמלא לאתח העברה הוא חי והא

דלמירין (לעיל דף נ"ג) גבי חזקיה
שכתבו אמו סלמגדרא לאו למולך היה

אלא לללה ספרוים דהתם שריפא .

ר"ג אמר כמשוררת דפוריפא .

אינו מעבירו ברגליו אלא קופץ ברגליו

כדרך שהתימקוט קופצין דימי הפורים
שהיתה חפירה בחרץ והאש בוער בו

והוא קופץ משפה לשפה : דרך
העברתו . עבודתו של מולך : העבירו

במתני' .

בזנא פטור . אלמא דרך עבודתו בקפילה : מאי טעמא דר' אלעזר . במעביר עלמא . ורבען לא דרשי כך . בתמייה לאזורה למשמע מיניה אזהרת

עלמא : לא יהיה כך אצוני . הזהר בעלמך שלא תבא לידי עניות נימא יהוא סתמא דלא כרבען : השם מאפס כי לא יהיה כך אצוני . דתי

לאו לאזורה אחא אלא להבטחה שמבטיחם שלא יהיה בהם אצוניים נכתוב לא יהיה כך אצוני מוכתיב אפס לאזורה אחא כלומר אפס

וחדל וכלה עניות ממך אפס לשון חדלה וכליה כמו (בראשית מז) כי אפס כסף : שלש כריתות בע"ז . תרתי גבי מולך בקדושים

תהיו ואני אתן את פני בלשם יהוא והכרתי אותו מקרב עמו ושמתני אזי את פני בלשם יהוא ובמשפתחו והכרתי אותו ואת כל הוויים

וגו' (ונתתי את פני וגו') וא"ל סבירא ליה דמולך לאו ע"ז הוא מכל מקום קרי ליה ע"ז והשלישית בשלהן לך אשמים כי דבר ה'

בזה ואת מלוותו הפר הכרת תכרת הגפס ההיא וגו' ותניא לקמן באלו שאין להם חלק לעולם הבא דבר ה' בזה זה דבור ראשון שנאמר

בסו"ט והוא ע"ז . והא דכתיב הכרת תכרת חדא חשיב ליה כדמפרש לקמן דברה תורה כלשון בני אדם את ה' הוא מנגדך ונכרתה

לקמן מפרש : אחת שלה כדרכה . כרת ויתירא גבי מולך אם אינו ענין לו תגהו . ענין לצווח וקטור ונסוך והשתחויה שהוא חייב עליהם

אף שלא כדרכה : ואחת למולך . דאף על פי שדרכן צדק מיעבדי ליה למכתבה בלתי נפשיה דמולך לאו ע"ז הוא והשלישית

תורה עליו : ולמאן דאמר מולך ע"ז הוא . והוי בכלל כדרכה דכל שאר עבודות מליכה יעבדו נפקא בל הכתוב לחייב עליו אף

בשאר ע"ז שאין דרכו צדק שלא מלינו אלא צווח וקטור ונסוך והשתחויה : ולמאן דאמר . בכריתות *מנגדף זה העובד ע"ז

כגון משורר לע"ז : כרת דכתיב במגדף למה לי . אחרי שדרכה צדק ופולחנה היא בכריתות (דף י"ז) איכא למאן דלמר מנגדף היינו מוצרך

את השם : לכדתינא . כדמוקיים ליה רבי ישמעאל אחד לעוה"ז ואחד לעוה"ב : והלא כבר נאמרה ונכרתה . בזהוה פרשה עלמא גבי מנגדף

ורבי עקיבא ס"ל מנגדף היינו מוצרך את השם כדאמר בכריתות ועולם הבא לא נפקא ליה בע"ז . אלא מהכרת תכרת ור' ישמעאל לאו

לר"ע פריך והלא כבר נאמר ונכרתה דלא ר"ע במוצרך את השם מוקיים לה אלא טעמא דנפשיה קאמר והלא כבר נאמרה ונכרתה והלא

סבירא ליה דבע"ז כתיבא : וכי שלשה עולמות יש וכו' . ודומה לו שחיסת חולין והלא במוקדשין האומר רגלה של זו עולה כולה עולה

דהא פרכא לאו לכשנגדו פריך דלדיוהו ס"ל אפילו במוקדשין דאין כולה עולה אלא טעמא דנפשיה אמר בפרק (בהמה המוקשה) (חולין ס"ט) :

מתני'

[הוספתא ע"י]

כ"ט ל"ג

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

[כ"ט ל"ג]

מתני' פיתוס - שם המכסף המדבר משחיו מעלה את המת מן הארץ ומושיב לו בשחיו תחת זרועותיו ומדבר משחיו אישקלה' בלעז' ידעוני המדבר פיו - כדמפרש בגמרא חיה אחת יש ששמה ידוע ומכנים ממנה עלם על ידי כפפים: הרי אלו בסקילה - תורה אור

מתני' יבעל אוב זה פיתוס המדבר *משחיו וידעוני זה המדבר בפיו הרי אלו בסקילה והנשאל בהם באזרה: גמ' *מאי שנא הכא דקתני בעל אוב וידעוני ומאי שנא גבי כריתות דקתני בעל אוב ושייריה לידעוני ר' יוחנן אמר הואיל יושניה בלאו אחד נאמרו ר"ל אמר ידעוני לפי שאין בו מעשה ור' יוחנן מאי שנא בעל אוב דנקט משום דפתח ביה קרא וריש לקיש מ"ט לא אמר כר' יוחנן אמר רב פפא הלוקין הן במיתה ור' יוחנן הלוקה דלאו שמה הלוקה (ה)במיתה לא שמה הלוקה ורבי יוחנן מ"ט לא אמר כריש לקיש אמר לך מתני' דכריתות ר' עקיבא היא דאמר לא בעינן מעשה וריש לקיש נהי דלא בעי ר' עקיבא מעשה רבה מעשה זוטא בעי מגדף מאי מעשה איכא עקימת שפתיו הוי מעשה בעל אוב מאי מעשה איכא הקשת זרועותיו הוי מעשה יאפילו לרבנן והתניא* אינו חייב אלא על דבר שיש בו מעשה כגון זיבוח קיטור וניסוך והשתחוואה ואמר ר"ל מאן תנא השתחוואה ר"ע היא דאמר לא בעינן מעשה ור' יוחנן אמר יאפילו תימא רבנן כפיפת קומתו לרבנן הוי מעשה השתא לריש לקיש כפיפת קומתו לרבנן לא הוי מעשה הקשת זרועותיו דבעל אוב הוי מעשה כי קאמר ר"ל נמי לר"ע אבל לרבנן לא אי הכי יצא מגדף ובעל אוב מיבעי ליה אלא אמר עולא יבמקשר לשד א"ל רבא מקשר לשד עובד לחבר אמר ליה אביי המקשר לחבר חובר חבר הוא איה והתורה אמרה חובר זה בסקילה *ת"ר חובר חרבי האחד חבר גדול ואחד חבר קטן ואפי' נחשים ועקרבים אמר אביי הלכך האי מאן דצמיד זיבורא ועקרבא אע"ג דקא מיכוין דלא ליוקא אסור ורבי יוחנן מאי שנא דכפיפת קומתו לרבנן הוי מעשה ועקימת שפתיו לא הוי מעשה אמר רבא שאני מגדף הואיל וישנו בלב

מתב

הנשאל בהן - פ"ה באזרה דאל תפטו ואזרה דמכספות גופיה מלא ימלא כך וקשה לרי אלו תפטו אזרה לנשאל אי"י יהא זו כרת דכתיב בפרשת קדושים והנפש אשר תפנה וגו' הכרתי אותה וי"ל איפכא דאזרה לנשאל מלא ימלא כך דכתיב בקרבן בתריה שואל אוב וידעוני: **הואיל** ושיניה בלאו אחד נאמרו - פ"ה שהלוקים מחלקים לחטאות דכתיב אשר לא תשמה: וסמך ליה או הודע אליו ואף על גב דכ"פ כלל גדול (שנה דף סט.) הוא דרתי ריש לקיש בשגגה עד שינגד בלאו שבה ור' יוחנן ס"ל שגג ברתא אע"פ שהיזד בלאו מ"מ בלאוין תליא מילתא כיון דאשכחון מפטס וכן דלכ"ל שני בלאוין וברת אחד מסתברא דלכך כדכתיב שני בלאוין כדי לחייבו שני חטאות: **מאן** תנא השתחוואה ר' עקיבא היא - ימיה הא לא מחייב ר"ע במגדף אלא משום דכתיב כרת במזקן קרבן כדתנן בספ"ק דכריתות (ט"ז דף ט"ז) ור"ע דהשתחוואה דלא כתיב ביה כרת במקום קרבן ליפטר וכן ידעוני אליבא דר' יוחנן לר"ע אמאי חייב הא לא כתיב ביה כרת במקום קרבן וי"ל דר"ע אליבא דדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי לא בעינן מעשה לדידכו אזדו לי מיהת במגדף דכתיב ביה כרת במקום קרבן אי"י כיון דחייב רחמנא במגדף ש"מ דבכל דוכתי לא בעי מעשה לענין קרבן כלל דעקימת שפתיו לרבי יוחנן אליבא דר"ע לא חשיב מעשה הואיל וישנו בלב כדלקמן ולר"ל אליבא דר"ע מחייביה אע"פ דליית בה מעשה רבה אלא זוטא: **יצא** מגדף ובעל אוב מיבעי ליה - כריש לקיש (דף ט"ז) משני חדא מתרבי נקט וליסתי בעל אוב מגדף אינטימין ליה סר"א הואיל וכתיב כרת במקום קרבן אימא מודו ליה לר"ע קמ"ל ודך הש"ס בזמנה מקומות כן כדאשכחן בס"ק דמלוין (דף כג. ע"ב) ידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא ומשני הכונה צעירא אלצע ובסוף התורה (מנחות דף ע"ג) משני כדי נסבא ובסוף דף התפלת (זבחים דף ט"ז ע"ב) משני הך ז' שטויה: **הואיל** וישנו בלב - פ"ה בקובץ שאפי' מברך השם כל היום ואין לבו כלפי מעלה אלא לדבר אחר ומכנהו בשם המיוחד אינו חייב וקשה השתא השתחוואה נמי

יסקנה בלב כדאמרינן (לעיל דף ט"ז) גבי אהדרתא אי לא קיבלה באלוהי אלו כלום הוא וי"ל מדכתיב גבי גיטות (יבמות א) מנך ילא חושב עניה רעה דהיינו רבשקה שגדק שיהיה של סמריי מלך אשור ועניה בלחך אשור ותלואו הכתוב במתשבה ולפי מאי דפריש' לעיל (ס"ד ע"ב) דבסתם עבודת כוכבים מאהבה ומיראה חייב ינחא דלין תליה בלב: ילאו

בזרועותיו כדלקמן והקשת זרועותיו חשיב ליה מעשה אבל הכנסת העלם ידעוני אינו מדבר בשעת מעשה אלא לאחר המעשה שהוא כפיו מדבר העלם מאלו: ורבי יוחנן - דאמר ידעוני בשפי נפשיה בר קרבן הוא והאי דשייריה משום דלא מחייב תרתי עלייה: **מאי שנא בעל אוב דנקט** - תנא למחייבה ושייריה לידעוני ולא נקט ידעוני ושייריה לבעל אוב: **משום דפתח ביה קרא** - צלל דוכתי אוב כתיב בריש: **חלוקין הן במיתה** - כשפירש סקילתן חלקן הכתוב כי יהיה בהן אוב או ידעוני מות יומתו באלו ירגמו אותם דמיהם צלל ולא כתיב וידעוני הלכך אי הוה ידעוני בר קרבן אוב מחייב עליה נמי כי עביד ליה כדתי ליה אוב: **מ"ט לא אמר כריש לקיש** - דפטר ליה לגמרי מקרבני הוא ודאי בעינן מעשה: **ר"ע הוא** - דקא חשיב ביהוה חטאות מנינא פלגי רבנן עליה במגדף משום דפטר לו במעשה הלכך לר' עקיבא מחייב עליה ולא שייריה אלא משום תרתי אחריו: **עקימת שפתיו** - שטוקמין ומנענעין כשהוא מדבר חשיב ליה ר"ע מעשה אבל ידעוני אפי' עקימת שפתים ליכא: **ואפי' לרבנן** - קאמר ריש לקיש דהוה מעשה בתמיהה כלומר מולא פליגי רבנן עליה החס אלא במגדף אבל צבעל אוב מודו אלמא הקשת זרועותיו דבעל אוב הוי מעשה: **אינו חייב** - קרבן על שגגתן: **מאן תנא השתחוואה** - לענין קרבן: **ר"ע היא דאמר לא בעינן מעשה** - רבה אלא מעשה זוטא: **כי אמר ריש לקיש** - דהקשת זרועותיו לבעל אוב הוי מעשה לר' עקיבא קאמר: **אי הכי** - מתני' דקתני החס במילתא דרבנן ילא מגדף שאינו מחייב על שגגתו חטאת לפי שאין בו מעשה וגבי חטאת כתיב תורה חתת יהיה לכה לעשה בשגגה ואי הכי ילא מגדף ובעל אוב במציה ליה: **במקשר לשד** - צבעל אוב כתיב דמוזדו ביה רבנן בעינן עסקין שמקטר לשד הכהן הממונה על אותו דהוה עבודה כוכבים הוא: **ועובד עבודת כוכבים** הא קתני לה החס: **ומשני** במקטר לחבר - אינו מקטר לשם אלהות אלא ע"ה הקטרה נעשה המכספות לחבר השדים לכאן: **חובר חבר הוא** - ואינו אלא בלאו: **והתורה אמרה חבר כגון זה בסקילה** - תירוצו הוא מאחר שמחבר את השדים בזמיו אמרה התורה שיהא בסקילה וכל שזודו חייב מיתה על שגגתו כתיב קרבן דבי אמרי' חובר חבר אינו אלא באלוהיה זה המחבר חיות ובהמות נחשים ועקרבים לתקום אחד ע"י נחשים: **אחד חבר גדול** - מאסך חיות ובהמות גדולות: **חבר קטן** - מחבר שקלים ורמשים: **ואפי' נחשים ועקרבים** - לגרות זה בזה או למקום מדבר שלא ימלאו בישוב ויזיקו: **אסור** - וכגון שאין רצון אחריו שאין כאן משום פקוח נפש: **סואיל וישנו בלב** - עיקר חיוב הבא עליו בלב שמתכוין לברך השם שאפילו מברך את השם כל היום ואין בלבו כלפי מעלה אלא שהעלה את השם לדבר אחר ומכנהו בשם המיוחד אינו מחייב

מתב

כדתיב (ויקרא כ) באלו ירגמו אותם: **והנשאל בהם** - שאל ושאל בהם להגיד לו דבר העמיד כגון שאלו: **באלוהיה** - דאל תפטו אל האלוהים (ש"ט) ואזרה למכספות גופיה מלא ימלא כך וגו' וחבר חבר ושאל אוב וידעוני (דברים יח): **גמ' דכריתות** קא חשיב לכל כריתות שבתורה שחיבין עליהן על שגגתן חטאת ותנן (ש"ט דף ג.) בעל אוב ולא תנא ידעוני: **סואיל ושיניהם בלאו אחד נאמרו** - בלאו דאל תפטו אל האלוהים ואל הידעונים ואם עשה שניהם בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת שהללוין מחלקין לחטאות דכתיב (ויקרא ד) אשר לא תעשינה דהיינו דברים שהן בלא תעשה וסמך ליה או הודע אליו אלמא חטאת בלאוין קיימו והכי אף על גב דכי עבד אחד מינייהו בחפ"י נפשיה מחייב דהא לאו אחריויהו קאי לא תני להו לתריויהו החס דכי תנינא החס מודי דמחייב אכל חד וחד כי עביד להו כי הדדי הוא דתנינן כדאמרינן החס ברישא דגמ' דפרכין מנינא למה לי שחם עשאן כולם בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת הלכך לא מלי למתני ל"י כריתות לחייבו ל"י חטאות והא דנקט הואיל ושיניהם בלאו אחד נאמרו ולא נקט הואיל ושיניהם ברת אחת נאמרו משום דחלוק חטאות אינו תלוי בחלוק כריתות דהא מפטס שמן המשחה וכן משמן המשחה משום דליכא שני בלאוין על צד אחד מ"ט יסך וצמתתו לון תעשו כמורה (שמות ט) אע"ג דלא בשניהם אלא כרת אחת דכתיב (ש"ט) איש אשר יקח כמורה ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו אמרי' החס דכי עביד להו בשוגג כדדדי מחייב על כל אחת ואחת: **ריש לקיש אמר ידעוני** - להכי לא תנינא לה החס משום דלפי"י כי עביד לה בשפי נפשיה לכו בר קרבן הוא לפי שאין בו מעשה וחטאת אינה בזה אלא על המעשה דכתיב ועשה אחת אבל בעל אוב חייב להקיש

בזרועותיו כדלקמן והקשת זרועותיו חשיב ליה מעשה אבל הכנסת העלם ידעוני אינו מדבר בשעת מעשה אלא לאחר המעשה שהוא כפיו מדבר העלם מאלו: ורבי יוחנן - דאמר ידעוני בשפי נפשיה בר קרבן הוא והאי דשייריה משום דלא מחייב תרתי עלייה: **מאי שנא בעל אוב דנקט** - תנא למחייבה ושייריה לידעוני ולא נקט ידעוני ושייריה לבעל אוב: **משום דפתח ביה קרא** - צלל דוכתי אוב כתיב בריש: **חלוקין הן במיתה** - כשפירש סקילתן חלקן הכתוב כי יהיה בהן אוב או ידעוני מות יומתו באלו ירגמו אותם דמיהם צלל ולא כתיב וידעוני הלכך אי הוה ידעוני בר קרבן אוב מחייב עליה נמי כי עביד ליה אוב: **מ"ט לא אמר כריש לקיש** - דפטר ליה לגמרי מקרבני הוא ודאי בעינן מעשה: **ר"ע הוא** - דקא חשיב ביהוה חטאות מנינא פלגי רבנן עליה במגדף משום דפטר לו במעשה הלכך לר' עקיבא מחייב עליה ולא שייריה אלא משום תרתי אחריו: **עקימת שפתיו** - שטוקמין ומנענעין כשהוא מדבר חשיב ליה ר"ע מעשה אבל ידעוני אפי' עקימת שפתים ליכא: **ואפי' לרבנן** - קאמר ריש לקיש דהוה מעשה בתמיהה כלומר מולא פליגי רבנן עליה החס אלא במגדף אבל צבעל אוב מודו אלמא הקשת זרועותיו דבעל אוב הוי מעשה: **אינו חייב** - קרבן על שגגתן: **מאן תנא השתחוואה** - לענין קרבן: **ר"ע היא דאמר לא בעינן מעשה** - רבה אלא מעשה זוטא: **כי אמר ריש לקיש** - דהקשת זרועותיו לבעל אוב הוי מעשה לר' עקיבא קאמר: **אי הכי** - מתני' דקתני החס במילתא דרבנן ילא מגדף שאינו מחייב על שגגתו חטאת לפי שאין בו מעשה וגבי חטאת כתיב תורה חתת יהיה לכה לעשה בשגגה ואי הכי ילא מגדף ובעל אוב במציה ליה: **במקשר לשד** - צבעל אוב כתיב דמוזדו ביה רבנן בעינן עסקין שמקטר לשד הכהן הממונה על אותו דהוה עבודה כוכבים הוא: **ועובד עבודת כוכבים** הא קתני לה החס: **ומשני** במקטר לחבר - אינו מקטר לשם אלהות אלא ע"ה הקטרה נעשה המכספות לחבר השדים לכאן: **חובר חבר הוא** - ואינו אלא בלאו: **והתורה אמרה חבר כגון זה בסקילה** - תירוצו הוא מאחר שמחבר את השדים בזמיו אמרה התורה שיהא בסקילה וכל שזודו חייב מיתה על שגגתו כתיב קרבן דבי אמרי' חובר חבר אינו אלא באלוהיה זה המחבר חיות ובהמות נחשים ועקרבים לתקום אחד ע"י נחשים: **אחד חבר גדול** - מאסך חיות ובהמות גדולות: **חבר קטן** - מחבר שקלים ורמשים: **ואפי' נחשים ועקרבים** - לגרות זה בזה או למקום מדבר שלא ימלאו בישוב ויזיקו: **אסור** - וכגון שאין רצון אחריו שאין כאן משום פקוח נפש: **סואיל וישנו בלב** - עיקר חיוב הבא עליו בלב שמתכוין לברך השם שאפילו מברך את השם כל היום ואין בלבו כלפי מעלה אלא שהעלה את השם לדבר אחר ומכנהו בשם המיוחד אינו מחייב

מתב

קעא א מיי' פיו מהל' פ"ה ה"א ב וס"א הלכה יד סמך לאוין ל"ח פור יד סימן קע"ג קעב ב מיי' שם פ"א הל' יד סמך שם: קעג ג מיי' שם פ"ו הלכה ג: קעד ד מיי' פ"א סמ"ג הלכה ב סמך ב וסמך ד: קעה ה מיי' שם פ"ו הלכה א: קעו ו מיי' פ"ו סמ"ג פ"ו סמך א: קעז ח מיי' שם פ"ד סמך א: קעח ט מיי' שם פ"ד סמך א: קעט פ מיי' שם פ"ד סמך א: קע"א ק מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ב ר מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ג ש מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ד ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ה י מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ו י"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ז י"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ח י"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ט י"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י י"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ י"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ל י"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"מ י"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"נ י"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"ס כ מיי' שם פ"ד סמך א: קע"יא כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"יב כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"יג כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"יד כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י"ה כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י"ו כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י"ז כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י"ח כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"י"ט כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"א ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ב ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ ל"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג ל"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד ל"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה ל"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו ל"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז ל"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח ל"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט ל"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י ל"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג מ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד מ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה מ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו מ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז מ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח מ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט מ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י מ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ מ"ט מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ' מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ד כ"א מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ה כ"ב מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ו כ"ג מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ז כ"ד מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ח כ"ה מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ט כ"ו מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"י כ"ז מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"כ כ"ח מיי' שם פ"ד סמך א: קע"כ"ג כ"ט